

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 216/2021-45

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] zastúpeného advokátom [REDACTED], [REDACTED], proti postupu Okresného súdu Levice v konaní sp. zn. 4T/11/2016 a proti postupu Krajského súdu v Nitre v konaniach sp. zn. 1To/11/2016 a sp. zn. 1To/69/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. januára 2021 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného a krajského súdu v trestnom konaní. Okrem toho sťažovateľ žiada, aby bolo okresnému a krajskému súdu prikázané konať bez zbytočných prietahov a aby mu bolo priznané finančné zadosťučinenie 5 000 eur a náhrada trov konania.

II.

2. Na sťažovateľa ako obžalovaného bola v januári 2016 podaná obžaloba za prečin krádeže, ktorej sa mal dopustiť v roku 2009 v Českej republike vlámaním do garáže. Okresný súd vydal v máji 2016 trestný rozkaz, proti ktorému podal sťažovateľ v júni 2016 odpor. Po vykonaní dokazovania okresný súd rozsudkom z februára 2017 sťažovateľa spod obžaloby oslobodil, keďže jediným usvedčujúcim dôkazom bol na mieste činu nájdený ohorok cigarety s DNA sťažovateľa.

3. Na odvolanie prokuratúry krajský súd rozsudok okresného súdu uznesením z júna 2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že okresnému súdu vytkol procesné pochybenia v súvislosti s prijatím trestného oznámenia zo zahraničia a nesprávnosť vyhodnotenia vykonaných dôkazov.

4. Po vrátení veci v septembri 2017 okresný súd dožiadal o právnu pomoc v Českej republike. Následne boli priebežne nariadované, no i odročované termíny pojednávania (marec, jún, október a november 2018, február, apríl, jún, september, november a december 2019, január, február, marec, apríl a jún 2020). K odročovaniu došlo z rôznych dôvodov: žiadosti obžalovaného a jeho obhajcu, potreba ustanovenia obhajcu obžalovanému, ktorý bol vo výkone trestu odňatia slobody, práceneschopnosť sudkyne a prísediaceho, pandémie. Okresný súd o obžalobe znova rozhodol v júni 2020 tak, že sťažovateľa spod obžaloby opätovne oslobodil v podstate z rovnakých dôvodov ako pri prvom rozhodnutí. Okrem toho poukázal na to, že zo skutočnosti, že sťažovateľ bol 25-krát súdne trestaný za prevažne majetkovú trestnú činnosť, nemožno dospieť k záveru, že spáchal aj skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba. Na odvolanie prokurátora bol rozsudok okresného súdu rozhodnutím krajského súdu z februára 2021 potvrdený.

III.

5. Sťažovateľ namieta dlhodobú nečinnosť súdov, pričom celkovú dĺžku konania od vznesenia obvinenia v roku 2013 do podania ústavnej sťažnosti považuje za neprimeranú.

6. Okresný súd považuje ústavnú sťažnosť za nedôvodnú. Zdôraznil, že išlo o skutkovo a právne zložitú trestnú vec, pretože skutok sa stal na území iného štátu a poškodení boli štátnymi občanmi cudzieho štátu, čo viedlo k vykonaniu viacerých procesných úkonov do cudziny a zapríčinilo predĺženie konania. Ďalej uviedol, že objektívnym dôvodom, pre ktorý nebolo možné riadnym a plynulým spôsobom vykonávať pojednávania, bola epidemiologická situácia.

7. Krajský súd zopakoval tvrdenia okresného súdu o právnej a skutkovej zložitosti veci a takisto poukázal na epidemiologickú situáciu, ktorú nemožno pripočítať na ťarchu okresného súdu. Zdôraznil, že spis bol rozsiahly a zároveň bol pripojený aj spisový materiál polície Českej republiky a ďalšie trestné spisy. Uviedol, že spis sa na odvolacom súde nachádzal dvakrát, pričom v prvom prípade bolo rozhodnuté za dva mesiace a päť dní a v druhom prípade za päť mesiacov a osem dní. V závere uviedol, že vec je právoplatne skončená, čím bol odstránený stav právnej neistoty.

8. Sťažovateľ vo svojom stanovisku k vyjadreniu súdov uviedol, že predmetom konania bolo rozhodovanie o vine a treste pre zločin krádeže v jednočinnom súbehu s ďalšími prečinmi. Podľa sťažovateľa nejde o skutkovo a právne zložitú vec. S obsahom vyjadrenia okresného súdu a krajského súdu sa nestotožňuje a naďalej sa v celom rozsahu pridrižiava ústavnej sťažnosti.

IV.

9. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii)

postupu súdu (I. ÚS 41/02). Okrem toho sa prihliada aj na význam sporu pre sťažovateľa (II. ÚS 32/02).

10. Trestná vec prečinu krádeže vlámaním v jednočinnom súbehu s inými trestnými činmi je bežnou súčasťou rozhodovacej agendy všeobecných súdov. V zásade nejde o právne zložité veci. Zdlhavý priebeh napadnutého konania nemožno pripísať na vrub právnej náročnosti veci. Vec sa však stala zložitejšou z dôvodu, že skutky sa mali stať v cudzine, s čím súviselo aj vykonanie procesných úkonov, ktoré viedli k predĺženiu konania.

11. Čo sa týka postupu okresného súdu, treba uviesť, že jeho postup do vydania prvého rozhodnutia bol v zásade bez prietáhov a viedol k vydaniu skorého rozhodnutia o oslobodení sťažovateľa spod obžaloby. Toto rozhodnutie však bolo zrušené krajským súdom. Následne okresný súd postupoval priebežne, pričom za obdobie približne dva a pol roka nariadil 15 pojednávaní, ktoré boli odročené z viacerých dôvodov nielen na strane súdu, ale opakovanie i na strane obžalovaného, či už na jeho žiadosť alebo na žiadosť jeho obhajcu. K predĺženiu konania nepochybne prispelo i to, že sťažovateľovi musel byť v dôsledku jeho pobytov vo výkone trestu odňatia slobody ustanovovaný obhajca. Z prehľadu úkonov okresného súdu je zrejmé, že pojednávania boli nariaďované priebežne s odstupom niekoľkých mesiacov. Tak, ako k predĺženiu konania prispeli dôvody na strane okresného súdu, tak k tomuto následku prispeli i skutočnosti na strane obžalovaného sťažovateľa. I keď samotná dĺžka konania signalizovala, že v konaní mohlo dôjsť k porušeniu základných práv sťažovateľa, treba uviesť, že k predĺženiu konania prispelo aj konanie sťažovateľa. S ohľadom na tieto skutočnosti a zrejmu zvýšenú skutkovú náročnosť veci, ktorá vyplynula z toho, že predmetom dokazovania bol skutok, ku ktorému malo dôjsť v roku 2009 v Českej republike, ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu neboli porušené základné práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

12. Čo sa týka postupu krajského súdu, treba uviesť, že odvolacie konanie v prvom prípade trvalo zhruba dva mesiace a v druhom prípade približne päť mesiacov. Táto dĺžka konania je z pohľadu namietaného porušenia základného práva sťažovateľa primeraná a neviedla k jeho porušeniu. Preto ústavný súd ústavnej sťažnosti vo vzťahu k postupu krajského súdu rovnako nevyhovel. V tejto súvislosti však treba poznamenať, že obe rozhodnutia okresného súdu vychádzajú v zásade z rovnakého argumentu, podľa ktorého vinu sťažovateľa nemožno uznať na základe jediného dôkazu – na mieste činu nájdeného ohorku cigarety s jeho DNA. V tejto súvislosti nepresvedčivo pôsobí postup krajského súdu, ktorý rozhodnutie okresného súdu v prvom prípade pri rovnakej argumentačnej úrovni zrušil, čo viedlo k nadbytočnému dokazovaniu, a v druhom prípade potvrdil. Tento nedostatok v postupe krajského súdu však nedosahuje intenzitu odôvodňujúcu vysloviť porušenie označených práv sťažovateľa. Nie každý nedostatok v rovine aplikácie podústavného práva má bez ďalšieho za následok aj porušenie základného práva na súdnu ochranu a ďalších čiastkových základných práv procesnej povahy tvoriacich jeho obsah.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2021

Robert Šorl
predseda senátu